

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13

Prædikestol. Endelig grundig Revision af Beskyttelseslovgivningen for Kvinder; den nuværende, bærer betydelige Spor af, at Manden har villet beskytte Kvinderne mod de bedre lønnede Stillinger.

Paa staaende Fod vilde jeg have indført 1 1/2 Aars kvindelig Værnepligt, som skulde omfatte Sygepleje, Barnepleje, Husførelse, Gymnastik og Idræt. I Afholdssagen vilde jeg arbejde for Lokalforbund — ikke Landsforbund.

Forsørgerpligten

Svar til Karen Kristensen.

Paa Redaktionens Anmodning skal jeg knytte et Par Bemærkninger til ovenstaaende:

Udviklingen (fra Tællepraasen til den elektriske Lampe) har medført, at Kvinderne ikke mere *alle* kan finde Beskæftigelse i Hjemmene og har været tvungne til i stedse stigende Antal at søge Livets Ophold ved Arbejde udenfor Hjemmene. Disse „selverhvervende“ Kvinder har gennem Aarene haft overordentlig svære Kampe at besejre — overalt har de været henvist til de daarligst lønnede Stillinger, overalt har man søgt at „holde dem nede“, særligt ved at nægte dem Adgang til fagmæssig Uddannelse — dette gælder ikke alene i Statstjenesten, men ogsaa i de private Erhverv (Handel og Haandværk, Industri o. s. v.) — overalt har Kvinderne i Erhvervet haft *særlige* Kampe og Vanskeligheder, blot fordi de var Kvinder.

Disse Kvinder har i Virkeligheden udført et meget stort Arbejde for *alle* Kvinders personlige og økonomiske Frigørelse, og har mange Steder, til dels ved store personlige Ofre af Energi og Kræfter, nu tiltvunget sig en nogenlunde god Stilling. Efter denne Ørkenvandring fortjener de i Kravet: Lige Løn for Mand og Kvinde alle Kvinders kraftige Støtte — Kravet er jo netop, hvad Fru K. K. ovenfor skriver, en Selvfølgelighed!

Samtidig har Kvindernes Deltagelse i Erhvervslivet lettet Mændenes For-

sørgerbyrde; de Kvinder, der nu forsørger sig selv, maatte jo, hvis dette ikke skete, forsørges af Mændene, hvis Søstre, Døtre, Tanter o. s. v. de er, og optages i Hjemmene, hvor der ikke mere er Brug for disse 10,000er af Hænders Arbejde.

Altsaa — den Bevægelse, der er foregaaet, da Kvinder gik ind i de selverhvervendes Rækker, har lettet Mændene for en stor Del af den Forsørgerpligt, de havde i ældre Tid, og har bidraget mægtigt til Kvindernes Frigørelse i det Hele taget.

Men:

Spørgsmaalet om, hvilken Løn Stat og Kommune skal give Kvinderne (om de i det private Erhverv arbejdende Mængder af Kvinder er der jo ikke Tale) berører derimod slet ikke Forsørger spørgsmaalet. En Mand forsørger sin Familie lige godt eller lige daarligt, hvad enten en anden — Kvinde eller Mand — faar det samme som han eller 100 Kr. mindre i Aarsløn! Og man maa vel erindre, at ikke alle Mænd er Forsørgere, og at mange Kvinder er det. Naar Talen er om Indførelse af Forsørgerløn, kan man derfor slet ikke sætte Skellet saadan, at man skulde give Mænd mere i Løn end Kvinder; saa maatte man give Tillægget til alle Forsørgere, baade Mænd og Kvinder, og tage det fra alle Ikke-Forsørgere, baade Mænd og Kvinder.

— Familieretskommissionen foreslaar m. H. t. Forsørgerpligten, at denne deles mellem Mand og Hustru, saaledes at forstaa, at Hustruens Arbejde i Hjemmet fremtidig anerkendes som et Led i Forsørgelsen af hele Husstanden. Denne Ordning, der netop er Udtryk for, hvilken Værdi man tillægger Hustruens Arbejde i Hjemmet, er af den største Betydning, fordi ingen Hustru, der arbejder i sit Hjem, fremtidig kan siges at „lade sig forsørge af sin Mand,“ men tværtimod vil vide, at hun ved sit Arbejde lige med Manden bidrager til Hjemmets Opretholdelse — ogsaa rent økonomisk.

Fru K. skriver ovenfor, at nogle Deltagere i Diskussionen mente, at det „gjaldt om ikke at favorisere de ugifte Kvinder paa de giftes Bekostning“; men herom kan der jo slet ikke blive Tale. Det gælder blot i Spørgsmaalet „Lige Løn“ at vise den selverhvervende (gifte eller ugifte) Kvinde en almindelig Retfærdighed — og dette kan aldrig blive „paa den

Bemærk!

Sociale interesseret, administrativ dygtig og helst kontorvant Kvinde — Sprogkundskaber ønskelige — søges af

Dansk Kvindesamfund

til at lede Hovedkontoret.

Personlig eller skriftlig Henvendelse til *Dansk Kvindesamfunds Hovedkontor*, Studiestræde 49, 2. Sal, København K.

Manufaktur „

bedst og billigst.

F. C. Dahl,

Frederiksborggade 31.

Hvad alle Damer bør vide,
hvis de vil købe Hatte, er, at de altid køber bedst og billigst i *Rensborghus, Vestergade 39 og Vestergade 18, Aalborg.*
Husk Gade og Nr. Hatte fra 1—42 Kr.
Telefon 2245. **H. Jensen.**

Lager af antikke Mahogni Møbler.

Agnes Jonason.

Vendersgade 41. Fredericia
Telefon 608.

Kvindernes

Køkken

kun or nu som forhen 38.
Vimmelskaffet.

Aab. Hverd.: 9—7, Helld. 9—3.

Kvinden og Samfundets

Annoneekspedition

Teglgaardstræde 4,

København K. Telf. 4421.